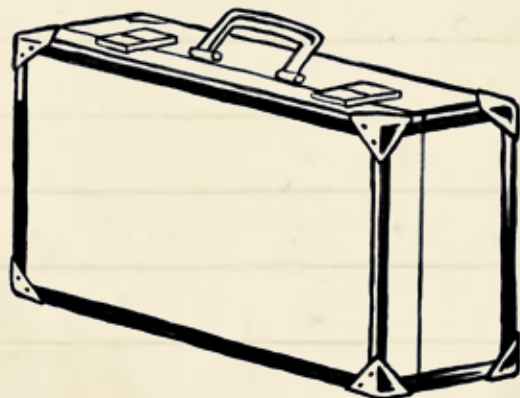

DO PORT MORESBY / ZTRACENÝ KUFR

4.8.23

HYNEK: Třináctihodinová vzdušná plavba... Snídaně, oběd, večeře, snídaně, oběd, večeře, pivo, káva, limonáda. Naštěstí chybělo čaj – rum – bum, a tak klidně přistáváme. Déšť, příjemné klima a industriální architektura průmyslové čtvrti jsou první vjemy na dosud neprobádaném kontinentě. Není ale moc čas na kochání se, protože nám za chvíli startuje staříčkový Dagles 70, jak jinak než z druhé strany letiště. Rychle nakoupit karton cigaret (na úplatky) a hurá na palubu letadla v barvách papuánských aerolinek. Jsme tu sami. Takže pověst nelhala a na Papuu nikdo nelítá... Takový byl náš první dojem. Honza navrhuje, že si vybereme ta nejlepší místa. Letuška je zásadně proti, protože letadlo je plně obsazené. Aha. Po pár minutách je ale kabina plná cestujících všech národností a barev pleti. Čínští obchodníci, austrálští těžaři, ale převážně hoši. Tak jsme začali říkat zámožným Papuáncům. Ti se od zbytku populace zásadně liší. Skoro to vypadá, jako by všechno jídlo sežrali oni a na ostatní už žádné nezbylo. S půlhodinovým zpožděním se odlepujeme od betonové ranveje a stoupáme mezi mraky.

PAVEL: V Portu Moresby vystupujeme zase po schůdkách přímo na letiště a jdeme pěšky po letištní ploše kamsi pro naše kufrы, jelikož tady se budeme muset znova odbavit. Popoháním kluky, pořád mám totiž v hlavě, že jsme už několik minut v jednom z nejnebezpečnějších měst na světě, i když zatím jen na letišti. I tak je znát, že nejsme úplně na civilizovaném letišti. Je docela malý, jak někde... v Piešťanech třeba. Spěcháme k našim kufrům, aby nezůstávaly ani vteřinu bez povšimnutí. A neodpustím si zavtipkovat: Tak jeden kufr chybí, hoši. No... A za chvíli vidíme, že skutečně máme jen 3 a ten poslední stále ne a ne vyjet. Už delší dobu žádný jiný zavazadla nevyjíždějí. To nevypadá dobře. A zrovna ten od divadýlka s rekvizitama, co vypadá jak nedobytný trezor, ve kterém jsou diamanty anebo čistej kokain... Na pásu jezdí pořád do kolečka jen

jedna nevábná taška, kterou nikdo nechce. No, tak třeba jsou diamanty právě v tý a její majitel už je po smrti.

HONZA: U pásu s kuframa slyším, jak Pavel hlásí, že nám chybí jeden kufr. A to byla informace, kterou jsem fakt nechtěl slyšet. Pavel začal být víc a víc nervózní a začal se sám po něm pít. Lidí na letišti ubývalo a nám pomalu začalo docházet, že nestihneme let do Madangu. Já se pokouším se svou angličtinou přesvědčit paní, která má na starosti přestup na druhý let, že se odsud neheme, dokud nám ho nesežene. Jenomže zaměstnankyně aerolinek Air Niuginy striktně vypisuje dokument o ztrátě kufru a tvrdí, že víc udělat nemůže.

HYNEK – divadlo na PNG

Naše kufrы jsou plné techniky, oblečení, slivovice, spacáků a jiných zbytných věcí. Dva z nich jsou ale výjimečné. Vezeme v nich překrásné loutkové divadlo, které má hrát na naší cestě zásadní roli. Kluci dali dohromady úžasný životní příběh našeho náčelníka a duchovního vůdce pana Miloslava Stingla a přetavili ho do miniaturního světa loutek. A my tři jsme tak trochu taky jeho součástí. Pepa Sodomka pak vše